

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621201230
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8621201230.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Makovická 768/20, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelára JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o primerané finančné zadostučinenie vo výške 536,14 eura o odvolaní žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Svidník, toho času Okresného súdu Bardejov č.k. 1Csp/73/2021 – 69 zo dňa 26. októbra 2022 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 536,14 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 536,14 eura.

Žalobkyňa v žalobe žiadala o priznanie primeraného finančného zadostučinenia z dôvodu, že v konaní pred Okresným súdom Svidník sp. zn. 5Csp/27/2017 bolo rozhodnuté o určení neprijateľných zmluvných podmienok a zároveň povinnosti žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 536,14 eura. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že v sume 536,14 eura si uplatňuje aj primerané finančné zadostučinenie práve preto, že v konaní sp. zn. 5Csp/27/2017 bola úspešnou. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia žalobkyňa žiadala zohľadniť skutočnosť, že žalovaný sa na jej úkor práve v tejto sume obohatil. Výška primeraného finančného zadostučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, poskytuje satisfakciu spotrebiteľovi a odrazuje dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

Prvoinštančný súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že v konaní pod sp. zn. 5Csp/27/2017 Okresný súd Svidník vydal dňa 20.07.2018 rozsudok, v ktorom bolo určené, že presne špecifikované zmluvné podmienky sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň bolo rozhodnuté aj o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 536,14 eur.

Odvolací Krajský súd v Prešove prvé rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v rozsahu vydania bezdôvodného obohatenia a súvisiaceho výroku o trovách konania.

Prvoinštančný Okresný súd Svidník ďalším rozhodnutím opätovne priznal žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 536,14 eura s úrokom z omeškania.

Odvolací Krajský súd v Prešove rozsudkom 9CoCsp/30/2020 – 201 zo dňa 26.11.2020 potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu v rozsahu bezdôvodného obohatenia vo výške 120 eur s 5% úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol. Rozhodol o trovách konania.

Rozsudok sa stal právoplatným dňa 20.12.2020.

Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ďalej aplikoval ustanovenie § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 a § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. Z tohto zákona aplikoval ešte aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) tohto zákona.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Stotožnil sa s argumentáciou žalobkyne. Bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5Csp/27/2017 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného. Žalovaná dosiahla určenie neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 120 eur s príslušenstvom.

Prvoinštančný súd za oberal aj vznesenou námietkou premĺčania zo strany žalovaného a dospel k záveru, že táto námietka dôvodná nie je. Všeobecný trojročná premĺčacia doba na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia začala plynúť najneskôr 20.12.2020, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoCsp/30/2020 zo dňa 26.11.2020 a do podania žaloby dňa 31.08.2021 v tejto veci táto lehota neuplynula.

Pokiaľ sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 536,14 eura, prvoinštančný súd túto sumu považoval za primeranú s poukazom na to, že v základnom konaní bola výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného ustálená práve v tejto sume. V základnom konaní bola vznesená námietka premĺčania a preto bola priznaná len vo výške 120 eur. Preto žalobkyňa v tejto veci si uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške bezdôvodného obohatenia na úkor žalobkyne v sume 536,14 eura. Išlo o ujmu na strane žalobkyne pokiaľ by pretrvávala, pokiaľ by sa žalobkyne aktívne nebránila v súdnom konaní a nedosiahla by úspešné uplatnenie svojich spotrebiteľských práv. Žalovaný ako profesionál mal poznať zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj dôsledky ich absencie. Žalovaný si však ponechal platby od žalobkyne, ktoré predstavovali jeho bezdôvodné obohatenie.

Prvoinštančný súd vyjadril názor, podľa ktorého na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia postačuje iba úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákon na ochranu spotrebiteľa, čo v danom prípade preukázané bolo. To, že žalobkyňa musela byť aktívna pred súdom predstavuje pre bežného spotrebiteľa stresovú situáciu, o to viac, ak si nemôže byť istý želateľným výsledkom.

Prvoinštančný súd upriamil pozornosť aj na to, že pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že tento inštitút má plniť jednak satisfankčnú a jednak sankčnú funkciu, a treba tento nárok chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv.

Keďže si žalobkyňa v základnom konaní úspešne uplatnila nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia a dosiahla úspech v spore, výšku ktorú jej súd priznal v prejednávanej veci, je predovšetkým suma škodlivého následku vyjadrená v peniazoch, ktorá bola alebo mohla byť spotrebiteľovi spôsobená porušením spotrebiteľských práv.

Výška primeraného finančného zadosťučinenia sa rovná aj majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi, teda žalobkyňi hrozila a preto súd žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Žalovaný namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie alebo aby ho zmenil a sám rozhodol o primeranej sume. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný ak dôvody odvolania uviedol ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 536,14 eur. V napadnutom rozsudku však nie sú uvedené ani skutkové dôvody ani právne posúdenie, ktoré by konkretizovali úvahu konajúceho súdu o primeranosti priznania. Súd prvej inštancie v rozsudku ani neoznačil žiadne skutočnosti, ktoré zohľadnil a ktoré podľa jeho úvahy odôvodňovali priznanú ako primerané zadosťučinenie. Žalovaný nepopiera, že výška zadosťučinenia v peniazoch je predmetom úvahy súdu, avšak súdna prax konštantne k rozhodnutiu o finančnom zadosťučinení vyžaduje, aby úvaha súdu sa opierala o celkom konkrétne preskúmateľné hľadiska, uplatnenie voľnej úvahy sa podľa najvyššieho súdu nesmie stať nepreskúmateľnou ľubovôľou súdu vymykajúcou sa akejkolvek kontrole. Súd musí svoju

úvahu opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Primerané finančné zadosťučinenie má materiálnu povahu a pri jeho rozhodovaní nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napr. nároku na náhradu škody. Vzhľadom na neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie možného zneužitia tohto inštitútu treba sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (3Cdo/25/2019, 4Cdo/171/2005) a na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu (9Co/61/2018, 14Co/91/2012). Žiadne individuálne skutkové zistenia súd prvej inštanície v rozsudku neuviedol, pretože v konaní ani neboli vykonané dôkazy, ktoré by to umožnili. Preto suma 536,14 eur je s ohľadom na priebeh konania, vykonané dokazovanie a z neho zistené skutočnosti excesívna a jej priznanie nemá oporu vo výsledkoch dokazovania.

4. K odvolaniu zaujala písomné stanovisko žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdil. Žalobkyňa na preukázanie svojich nárokov predložila listinné dôkazy. Uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie predchádzalo úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa v základnom konaní. Žalobkyňa tvrdila, že pre uplatnenie nároku nie je potrebné preukazovať výšku uplatneného nároku, postačuje, ak súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Žiadna iná podmienka vyplývajúca zo zákona nie je daná. Poukázala pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/127/2017, pričom žiadna iná podmienka ako úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti nie je potrebná priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Nevyžaduje sa, aby spotrebiteľovi bola napr. privedená konkrétna ujma, prípadne iné okolnosti. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku vyjadrená vždy v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí alebo mieni spôsobiť. Zo strany žalovaného žiadne relevantné dôkazy neboli ani len produkované.

V danom prípade v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa v prejednávanej veci oveľa ľahšie, pretože problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany odpadá. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia.

Žalobkyňa má za to, že prvoinštančný súd postupoval správne a vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu.

5. Odvolací súd v rámci kompetencie vyplývajúce z ustanovenia § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a násl. CSP bez nariadenia pojednávania a podľa § 385 CSP a kontrário a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštanície je predčasné.

6. Žalovaný v odvolaní tvrdil odvolací dôvod vyplývajúci z odňatia práva na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces predstavuje široký pojem. Medzi jeho zložky možno zaradiť okrem iného aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na preskúmanie súdneho rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnení odvolacieho dôvodu však dochádza vtedy, ak ani v odvolacom konaní nie je možné túto vadu napraviť, resp. odstrániť. V takom prípade sa celé konanie javí ako nespravodlivé.

V súlade s ustanovením § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštanície okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

Odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by sám dopĺňal alebo zopakoval dokazovanie v prejednávanej veci. Bolo povinnosťou prvoinštančného súdu skutkovo svoje rozhodnutie odôvodniť vo vzťahu k obom častiam uplatneného nároku a to aj čo do základu a aj čo do výšky. Tým, že prvoinštančný súd náležitým spôsobom neodôvodnil v svojom rozhodnutí výšku uplatňovaného nároku, keď skutkové okolnosti ktoré by následne právne posúdil v rozhodnutí chýbajú, spôsobuje vadu konania, pre ktorú je potrebné rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Prvoinštančné rozhodnutie neobsahuje žiadne skutkové zistenia ohľadne výšky uplatňovaného nároku, čiastočne chýba skutkový základ prejednávanej veci vo vzťahu k priznanej výške plnenia. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov alebo je tu predpoklad dotvorenia skutkového stavu

ďalšími procesnými prostriedkami obrany alebo útoky. Prvoinštančný súd sa s týmito okolnosťami nezaoberal, dôkazy a tvrdenia žalobkyne žiadnym spôsobom nevyhodnotil.

Potom aj právne posúdenie veci nemôže byť správne, pretože prvoinštančný súd nemal dostatok skutkových zistení pre riadne právne posúdenie.

Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou so súčastí práva na spravodlivý proces, ktorý je garantovaný v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ktorými je viazaná Slovenská republika. Toto právo je implikované aj v ustanovení čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odôvodnenie rozhodnutia je tou časťou, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Zákon stanovuje zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť, spravodlivosť. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní opravných prostriedkov. Je nevyhnutné, aby text odôvodnenia nebol len formálny ale aby naopak obsahoval jasné a logické argumenty, ktoré sú konzistentné, navzájom si neodporujú a aby boli v odvolacom konaní preskúmateľné.

7. Predmetom uplatneného nároku žalobkyne je primerané finančné zadosťučinenie, z dôvodu, že úspešne uplatnila v sporovom konaní porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, pričom vychádzala z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že jej nárok čo do výšky je dôvodný preto, že žalovaný používal v spotrebiteľskom úvere neprijateľné zmluvné podmienky a aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky alebo v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa.

Vo vyjadrení žalobkyňa na čl. 49 súdneho spisu tvrdila, že vznik ujmy nie je pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie nevyhnutný, ale sa javí ako jediné objektívne kritérium pre ustálenie výšky tohto nároku. Primerané finančné zadosťučinenie podľa žalobkyne má funkciu satisfakčnú a sankčnú a je potrebné zohľadniť okolnosti porušenia práva a povinností, masový charakter porušovania spotrebiteľských práv a povinností zo strany žalovaného. Preto uplatnený nárok považuje za primeraný. Zo strany žalovaného došlo k viacnásobnému porušeniu povinností a to používanie neprijateľných podmienok, nenaplnenie náležitosti úverovej zmluvy, získanie bezdôvodného obohatenia na úrok spotrebiteľa. Žalovaný mal podľa žalobkyne opakovane viacnásobne porušovať jej práva.

Pred prvoinštančným súdom zástupca žalobkyne predniesol ako dôvod uplatneného nároku len dôvody uvedené v žalobe. Bližšie dôkazy, resp. tvrdenia pred prvoinštančným súdom vykonané neboli.

Žalovaný v odvolaní namietal výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Jediným predpokladom ktorý na priznanie uvedeného nároku je potrebné preukázať je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinností treba rozumieť, že súd rozhodne v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinností. Žiadnu inú podmienku ani podmienku aby bola spotrebiteľovi privodená určitá ujma zákon nevyžaduje. V tomto rozsahu sa aj odvolací súd spravuje rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017, na ktoré rozhodnutie žalobkyňa vo svojich rozhodnutiach poukázala. Úspešné uplatnenie práva podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa žalobkyňa preukázala, táto okolnosť spornou nebola. Spornou ostala výška uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu nie je možné zistiť z akých skutkových okolností pri úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal.

Rozsah finančného zadosťučinenia nie je žiadnym právnym predpisom upravený, nie sú dané žiadne kritéria, ktoré by potrebné pri učení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (R 48/2022, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/92/2021).

Cieľom tohto inštitútu nie je sankcionovať žalovaného tak ako to uviedol prvoinštančný súd ale cieľom je satisfakčná funkcia, teda vykonanie zadosťučinenia a vyrovnanie pomerov, ktoré boli postupom žalovaného, ktorý bol preukázaný v inom konaní ako nesprávny, narušené a uviesť tieto pomery do rovnováhy.

Pokiaľ má byť priznané finančné zadosťučinenie spravodlivé, musí súd prihliadať pri svojej úvahe a túto skutkovo aj právne odôvodniť, na okolnosti konkrétneho prípadu. Súd môže tiež rozhodnúť, že existujú spravodlivé dôvody na priznanie nižšej náhrady, než bola skutočne spôsobená škoda, vzhľadom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

V prejednávanej veci však žiadne konkrétne skutkové okolnosti odôvodňujúce úvahe o výške priznaného nároku prvoinštančný súd neuviedol. Žalobkyňa žiadne významné okolnosti v priebehu prvoinštančného

konania netvrdila, avšak v žalobe a v písomnom podaní, ktoré sa nachádza na č.l. 48 a násl. súdneho spisu uviedla niektoré z argumentov odôvodňujúcich uplatňovaný nárok. Tieto argumenty prvoinštančný súd nielen skutkovo ani právne nevyhodnotil a nie je zrejmé, na základe akých okolností individualizoval uplatnený nárok žalobkyne. Všeobecné frázy o funkciách a nárokoch v obdobných veciach nie je možné vo vzťahu k výške uplatňovaného nároku považovať za riadne odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

8. Preto odvolací súd v tomto rozsahu napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodnúť. Je nesporné, že základ nároku je daný, v tomto rozsahu žalovaný uplatňovaný nárok nenamietal. Prvoinštančný súd však svoje rozhodnutie doplní náležite o skutkové okolnosti individualizované v prejednávanej veci, tak, aby právne posúdenie veci bolo logickým vyústením úvahy súdu o výške priznaného nároku.

V konečnom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách celého konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).